

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับจากภาครัฐ ปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้พิการ และความต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ผู้พิการที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอแม่สะเรียง และได้จดทะเบียนกับพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และสามารถสื่อสารโดยการพูด หรือใช้ท่าทางประกอบ หรือสื่อสารด้วยภาษามือได้ จาก 7 ตำบล ในพื้นที่อำเภอแม่สะเรียง ยกเว้นผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านจิตใจหรือพฤติกรรม และสติปัญญาหรือการเรียนรู้ จำนวน 165 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับจากภาครัฐ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความต้องการของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเปรียบเทียบสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงได้รับกับความต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

โดยในส่วนที่ 2 3 4 และ 5 จะจำแนกความต้องการออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการแพทย์ ด้านอาชีพ และด้านสังคม

ส่วนที่ 5 ข้อมูลปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้พิการ

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้พิการ จำแนกตาม เพศ อายุ สาเหตุความพิการ และระยะเวลาที่พิการ

คุณลักษณะ	จำนวน (n=165)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	77	46.70
ชาย	88	53.30
อายุ		
18 - 30	34	20.60
31 - 50	50	30.30
51 - 70	44	26.70
71 ปีขึ้นไป	37	22.40
$(\bar{X} = 50.42 \text{ ปี}, SD = 19.38 \text{ ปี})$		
สาเหตุของความพิการ		
เป็นแต่กำเนิด	46	27.90
โรคติดเชื้อ	25	15.20
อุบัติเหตุ	48	29.10
โรคไม่ติดเชื้อ	42	25.50
อื่นๆ	4	2.40
ระยะเวลาที่พิการ		
น้อยกว่า 10 ปี	77	46.70
11 - 20 ปี	31	18.80
21 - 30 ปี	21	12.70
31 - 40 ปี	11	6.70
41 - 50 ปี	14	8.50
50 ปีขึ้นไป	11	6.70
$(\bar{X} = 19.30 \text{ ปี}, SD = 16.81 \text{ ปี})$		

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้พิการมีจำนวนเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชาย 88 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 ส่วนเพศหญิง 77 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 อายุของผู้พิการมีการกระจายในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.30 สาเหตุของความพิการเกิดจากอุบัติเหตุ เป็นความพิการแต่กำเนิดและโรคไม่คิดเชื้อ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 48 คน 46 คน และ 42 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 27.5 โดยประมาณ ระยะเวลาที่พิการอยู่ในช่วง น้อยกว่า 10 ปี 77 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 และค่าเฉลี่ยระยะเวลาพิการอยู่ที่ 19.30 ปี (SD = 16.81 ปี)

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้พิการ จำแนกตามบัตรรับรองสิทธิสวัสดิการ และการรับรู้สิทธิที่พึงได้

คุณลักษณะ	จำนวน (n=165)	ร้อยละ
บัตรรับรองสิทธิสวัสดิการ		
มี	162	98.20
บัตรทอง 74	148	89.70
บัตรประจำตัวผู้พิการ	162	98.20
บัตรประกันสังคม	2	1.20
อื่นๆ	3	1.80
ไม่มี	3	1.80
การรับรู้สิทธิที่พึงได้		
รู้	98	59.40
ไม่รู้	67	40.60

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้พิการส่วนใหญ่มีบัตรรับรองสิทธิสวัสดิการ คิดเป็นร้อยละ 98.20 ซึ่งผู้พิการที่มีบัตรรับรองสิทธิทั้งหมดเป็นบัตรประจำตัวผู้พิการ และในจำนวนนี้มีบัตรทองที่ปรับรหัสเฉพาะผู้พิการเป็นบัตรทอง 74 รวมด้วยจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 89.70 การรับรู้สิทธิที่พึงได้ มี 98 คน คิดเป็นร้อยละ 59.40 และไม่รับรู้สิทธิที่พึงได้ มี 67 คน คิดเป็นร้อยละ 40.60

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้พิการ จำแนกตาม เชื้อชาติ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
(n=165)		
เชื้อชาติ		
ไทย	121	73.30
กะเหรี่ยง	44	26.70
สถานภาพสมรส		
โสด	62	37.60
คู่	80	48.50
หม้าย	20	12.10
หย่า	3	1.80
ระดับการศึกษา		
ได้รับการศึกษา	74	44.80
ประถมศึกษา	53	71.60
มัธยมศึกษา	16	21.60
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	2.70
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	1.40
อื่นๆ	2	2.70
ไม่ได้รับการศึกษา	91	55.20

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้พิการมีเชื้อชาติไทย 121 คน คิดเป็นร้อยละ 73.30 และเชื้อชาติกะเหรี่ยง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 สถานภาพสมรสส่วนใหญ่อยู่ในสถานภาพคู่ ร้อยละ 48.50 รองลงมาได้แก่สถานภาพโสด ร้อยละ 37.60 และสถานภาพหม้าย ร้อยละ 12.10 ตามลำดับ ได้รับการศึกษา 74 คน คิดเป็นร้อยละ 44.80 ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา 53 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 ไม่ได้รับการศึกษา 91 คน คิดเป็นร้อยละ 55.20

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้พิการ จำแนกตาม อาชีพ รายได้ของครอบครัว และแหล่งที่มาของรายได้

คุณลักษณะ	จำนวน (n=165)	ร้อยละ
อาชีพ		
ประกอบอาชีพ	71	43.00
รับจ้าง	24	33.80
ค้าขาย	7	9.80
เกษตร	31	43.70
รับราชการ	1	1.40
อื่นๆ	8	11.30
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	94	57.00
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	13	7.90
< 1,000 บาท	62	37.60
1,001 – 2,000	50	30.30
2,001 – 3,000	16	9.70
3,001 – 4,000	13	7.90
4,001 – 5,000	5	3.00
> 5,000	6	3.60
แหล่งที่มาของรายได้		
การประกอบอาชีพของผู้พิการ	47	28.50
บิดามารดา	29	17.60
ญาติ	34	20.60
คู่สมรส	9	5.50
เบี้ยยังชีพคนพิการ	24	14.50
อื่นๆ	22	13.30

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการร้อยละ 43.00 มีการประกอบอาชีพ ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร ร้อยละ 43.70 รองลงมาได้แก่รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 33.8 ส่วนผู้ พิการที่เหลืออีกร้อยละ 57.00 ไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.60 รองลงมาจะอยู่ที่ 1,001 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.30 แหล่งที่มาของ รายได้ส่วนใหญ่มาจากการประกอบอาชีพของผู้พิการ คิดเป็นร้อยละ 28.50

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับจากภาครัฐ

ตารางที่ 6 สวัสดิการความช่วยเหลือด้านสุขภาพที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับจากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์	ได้รับ จำนวนคน (ร้อยละ)	ไม่ได้รับ จำนวนคน (ร้อยละ)
- การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการเพื่อหา ระดับความผิดปกติ เช่น ตรวจโรคทางสายตา ตรวจโรคทางหู การตรวจกล้ามเนื้อที่เป็น อัมพาต	131 (79.40)	34 (20.60)
- การตรวจพิเศษเพื่อพิจารณาให้อุปกรณ์ เครื่องช่วย	47 (28.50)	118 (71.50)
- การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากร ทางการแพทย์	91 (55.20)	74 (44.80)
- การรักษาด้วยยา เช่น ยาลดเกร็ง	71 (43.00)	94 (57.00)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย เช่น การ พยาบาลเวชกรรมฟื้นฟู การทำกายภาพบำบัด การทำกิจกรรมบำบัด	30 (18.20)	135 (81.80)
- การแก้ไขการพูด	6 (3.60)	159 (96.40)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยิน	10 (6.10)	155 (93.90)
- การให้อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ	40 (24.20)	125 (75.80)
- การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยเมื่อจำเป็น โดยไม่คิดมูลค่า	10 (6.10)	155 (93.90)
- การตัดยกรรม (ยกเว้นเพื่อความงาม การใส่อวัยวะเทียม การเปลี่ยนอวัยวะ การผ่าตัดแก้ไขความผิดปกติ การผ่าตัด โรคอื่นที่ไม่เกี่ยวกับความพิการ)	8 (4.80)	157 (95.20)

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้พิการส่วนใหญ่ได้รับการตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการเพื่อหาระดับความผิดปกติ 131 คนจาก 165 คน คิดเป็นร้อยละ 79.40 รองลงมา ได้แก่ การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากรทางการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 55.20 และการรักษาด้วยยา เช่น ยาลดเกร็ง คิดเป็นร้อยละ 43.00 ตามลำดับ ได้รับการตรวจพิเศษเพื่อพิจารณาให้อุปกรณ์เครื่องช่วย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 แสดงว่ามีผู้พิการที่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยหลังจากได้รับการตรวจพิเศษคิดเป็นร้อยละ 88.89 สำหรับบริการทางการแพทย์ส่วนใหญ่ที่ผู้พิการไม่ได้รับ ได้แก่ การแก้ไขการพูด การศัลยกรรม การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยิน และการซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยเมื่อจำเป็น โดยไม่คิดมูลค่า ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 95.00 โดยประมาณ

ตารางที่ 7 การได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

ประเภทความพิการ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
ทางการมองเห็น (n = 38)	2 (5.30)	36 (94.70)
ทางการได้ยินสื่อความหมาย (n = 28)	4 (14.30)	24 (85.70)
ทางกายและการเคลื่อนไหว (n = 92)	34 (37.00)	58 (63.00)
พิการซ้ำซ้อน (n = 7)	0 (0.00)	7 (100.00)
รวม (n = 165)	40 (24.20)	125 (75.80)

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ไม่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วย คิดเป็นร้อยละ 75.80 โดยในจำนวนนี้ ผู้พิการซ้ำซ้อนเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยเลย คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้พิการทางการมองเห็น และการได้ยินสื่อความหมาย คิดเป็นร้อยละ 94.70 และ 85.70 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว เป็นกลุ่มที่ได้รับอุปกรณ์เครื่องช่วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.00

ตารางที่ 8 สวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับจากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
- การให้คำแนะนำชี้แจง และปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม	8 (4.80)	157 (95.2)
- การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย	59 (35.80)	106 (64.20)
- การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด	2 (2.80)	69 (97.20)
- การกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ	4 (2.40)	161 (97.60)
- บริการจัดหางาน โดยสำนักงานจัดหางาน หรือกรมการจัดหางาน หรือ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	7 (4.20)	158 (95.80)
- การจ้างงาน	30 (18.20)	135 (81.80)

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ไม่ได้รับการจ้างงาน คิดเป็นร้อยละ 81.80 ไม่ได้รับการให้คำแนะนำชี้แจง และปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม ไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด ไม่ได้รับการกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพและไม่ได้รับบริการจัดหางาน โดยสำนักงานจัดหางาน หรือ กรมการจัดหางาน หรือ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 96 โดยประมาณ

ตารางที่ 9 ลักษณะอาชีพที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงได้รับการฝึก

ลักษณะอาชีพ	จำนวน (n=59)	ร้อยละ
- เกษตรกรรม เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำสวน	40	67.80
- งานแม่บ้าน เช่น ซักรีด ดูแลบ้าน การประกอบอาหารเพื่อการค้า	18	30.50
- งานศิลปะประดิษฐ์ เช่น วาดรูป งานฝีมือ ทำของชำร่วย	7	11.90
- งานผ้า เช่น ทอผ้า ตัดเย็บ เย็บปัก	6	10.20
- งานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์	1	1.70

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ได้รับการฝึกอาชีพในลักษณะของเกษตรกรรม เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำสวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 67.80 รองลงมาได้แก่ งานแม่บ้าน เช่น ซักรีด ดูแลบ้าน การประกอบอาหารเพื่อการค้า 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมาได้แก่ งานศิลปะประดิษฐ์ และงานผ้า มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 11.00 โดยประมาณ

ตารางที่ 10 สวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคมที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับจากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคม	ได้รับ	ไม่ได้รับ
	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
- การให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์	17 (10.30)	148 (89.70)
- การจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ	89 (53.90)	76 (46.10)
- โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬา ที่รัฐเป็นผู้จัด	116 (70.30)	49 (29.70)
- โอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมใน ฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวก ในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำ ประชาพิจารณ์ จากภาครัฐ	117 (70.90)	48 (29.10)
- การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความพิการ ในชุมชน หรือในโรงเรียน	19 (11.50)	146 (88.50)
- การจัดสิ่งกีดขวางทางกายภาพ และสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการ ภาครัฐ เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ	29 (17.60)	136 (82.40)

จากตารางที่ 10 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬา ที่รัฐเป็นผู้จัดและได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมในฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำประชาพิจารณ์ จากภาครัฐในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ 116 คน และ 117 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 70.00 โดยประมาณ แต่จะไม่ได้รับการให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์ และไม่ได้รับการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความพิการในชุมชน หรือในโรงเรียนในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ 148 คน และ 146 คน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 89.00 โดยประมาณ นอกจากนี้พบว่ามีผู้พิการถึงร้อยละ 46.10 ที่ไม่ได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความต้องการของผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ตารางที่ 11 สวัสดิการความช่วยเหลือ ด้านการแพทย์ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ต้องการ จากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์	ต้องการ	ไม่ต้องการ
	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
- การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการเพื่อหา ระดับความผิดปกติ เช่น ตรวจโรคทางสายตา ตรวจโรคทางหู การตรวจกล้ามเนื้อที่เป็น อัมพาต	144 (87.30)	21 (12.7)
- การตรวจพิเศษเพื่อพิจารณาให้อุปกรณ์ เครื่องช่วย	105 (63.60)	60 (36.40)
- การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากร ทางการแพทย์	136 (82.40)	29 (17.60)
- การรักษาด้วยยา เช่น ยาลดเกร็ง	126 (76.40)	39 (23.60)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย เช่น การพยาบาล เวชกรรมฟื้นฟู การทำกายภาพบำบัด การทำกิจกรรมบำบัด	80 (48.5)	85 (51.5)
- การแก้ไขการพูด	20 (12.10)	145 (87.90)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยิน	33 (20.00)	132 (80.00)
- การให้อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ	99 (60.00)	66 (40.00)
- การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยเมื่อจำเป็น โดยไม่คิดมูลค่า	59 (35.80)	106 (64.20)
- การตัดข้อมือ (ยกเว้นเพื่อความงาม การใส่อวัยวะเทียม การเปลี่ยนอวัยวะ การผ่าตัดแก้ไขความผิดปกติ การผ่าตัด โรคอื่นที่ไม่เกี่ยวกับความพิการ)	32 (19.40)	133 (80.60)

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ต้องการการตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการเพื่อหา ระดับความผิดปกติ คิดเป็นร้อยละ 87.30 รองลงมาได้แก่การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากรทาง การแพทย์ การรักษาด้วยยา และการตรวจพิเศษเพื่อพิจารณาให้อุปกรณ์เครื่องช่วย คิดเป็นร้อยละ 82.40 76.40 และ 63.60 ตามลำดับ สำหรับสิ่งที่ผู้พิการไม่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การแก้ไขการพูด ซึ่งมีถึงร้อยละ 87.90 รองลงมาได้แก่การตัดยกรรมและการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยินซึ่งมี จำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ตารางที่ 12 ความต้องการอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

ประเภทความพิการ	ต้องการ	ไม่ต้องการ
	จำนวนคน (ร้อยละ)	จำนวนคน (ร้อยละ)
ทางการมองเห็น (n = 38)	13 (34.20)	25 (65.80)
ทางการได้ยินสื่อความหมาย (n = 28)	20 (71.40)	8 (28.60)
ทางกายและการเคลื่อนไหว (n = 92)	64 (69.60)	28 (30.40)
พิการซ้ำซ้อน (n = 7)	2 (28.60)	5 (71.40)
รวม (n = 165)	99 (60.00)	66 (40.00)

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ ต้องการอุปกรณ์เครื่องช่วย คิดเป็นร้อยละ 60.00 โดยผู้พิการทางการได้ยินสื่อความหมายเป็นกลุ่มที่ต้องการอุปกรณ์ช่วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.40 รองลงมาได้แก่กลุ่มผู้พิการทางกายและการเคลื่อนไหว และผู้พิการทางการมองเห็น คิดเป็นร้อย ละ 69.60 และ 34.20 ตามลำดับ และกลุ่มผู้พิการซ้ำซ้อน เป็นกลุ่มที่ต้องการอุปกรณ์เครื่องช่วยน้อย ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.60

ตารางที่ 13 สวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง **ต้องการ** จากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพ	ต้องการ จำนวนคน (ร้อยละ)	ไม่ต้องการ จำนวนคน (ร้อยละ)
- การให้คำแนะนำชี้แจง และปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม	70 (42.40)	95 (57.60)
- การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย	94 (57.00)	71 (43.00)
- การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด	100 (60.60)	65 (39.40)
- การกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ	33 (20.00)	132 (80.00)
- บริการจัดหางาน โดยสำนักงานจัดหางาน หรือกรมการจัดหางาน หรือ พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	46 (27.90)	119 (72.10)
- การจ้างงาน	86 (52.10)	79 (47.90)

จากตารางที่ 13 พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของผู้พิการ ต้องการได้รับการจ้างงาน ส่วนอีกครึ่งหนึ่งไม่ต้องการได้รับการจ้างงาน ความต้องการสวัสดิการในการกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนใหญ่จะต้องการการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด คิดเป็นร้อยละ 60.60 รองลงมาได้แก่ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย และ การให้คำแนะนำชี้แจง และปรึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบันและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 57.00 และ 42.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ลักษณะอาชีพที่ผู้พิการที่ได้รับการฝึกต้องการ

ลักษณะอาชีพ	จำนวน (n=59)	ร้อยละ
- เกษตรกรรม เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำสวน	43	72.90
- งานแม่บ้าน เช่น ซักรีด ดูแลบ้าน การประกอบอาหารเพื่อการค้า	22	37.30
- งานศิลปะประดิษฐ์ เช่น วาดรูป งานฝีมือ ทำของชำร่วย	13	22.00
- งานผ้า เช่น ทอผ้า ตัดเย็บ เย็บปัก	11	18.60
- งานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์	14	23.70

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ต้องการได้รับการฝึกอาชีพในด้านเกษตรกรรม เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำสวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 72.90 รองลงมาได้แก่ งานแม่บ้าน เช่น ซักรีด ดูแลบ้าน การประกอบอาหารเพื่อการค้า 22 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 ส่วนงานศิลปะประดิษฐ์ และงานอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 13 คน และ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 โดยประมาณ

ตารางที่ 15 สถิติการความช่วยเหลือ ด้านสังคม ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ต้องการ จากภาครัฐ แสดงจำนวนคนและร้อยละ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคม	ต้องการ จำนวนคน (ร้อยละ)	ไม่ต้องการ จำนวนคน (ร้อยละ)
- การให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์	125 (75.80)	40 (24.20)
- การจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ	152 (92.10)	13 (7.90)
- โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬา ที่รัฐเป็นผู้จัด	141 (85.50)	24 (14.50)
- โอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมใน ฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวก ในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำ ประชาพิจารณ์ จากภาครัฐ	134 (81.20)	31 (18.80)
- การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความพิการ ในชุมชน หรือในโรงเรียน	125 (75.80)	40 (24.20)
- การจัดสิ่งกีดขวางทางกายภาพ และสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการ ภาครัฐ เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับผู้พิการ	91 (55.20)	74 (44.80)

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้พิการส่วนใหญ่ต้องการได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ คิดเป็น ร้อยละ 92.10 รองลงมาได้แก่ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬา ที่รัฐเป็นผู้จัดและ โอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมใน ฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำประชาพิจารณ์ จากภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 85.50 และ 81.20 ตามลำดับ ส่วน การให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์ และการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความพิการในชุมชนหรือในโรงเรียนมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 75.80 และสำหรับสวัสดิการด้านการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการภาครัฐ เช่น ทางลาด ห้องน้ำสำหรับผู้พิการพบว่าผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือเพียงร้อยละ 55.20 เท่านั้น

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเปรียบเทียบสวัสดิการความช่วยเหลือที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงได้รับกับความ
ต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบสวัสดิการความช่วยเหลือ ด้านการแพทย์ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง
ได้รับกับความต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้าน	ต้องการ		ไม่ต้องการ		
	การแพทย์	ได้รับ	ไม่ได้รับ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
- การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ เพื่อหาระดับความผิดปกติ เช่น ตรวจ โรคทางสายตา ตรวจโรคทางหู การ ตรวจกล้ามเนื้อที่เป็นอัมพาต		124 (86.11)	20 (13.89)	7 (33.33)	14 (66.67)
- การตรวจพิเศษเพื่อพิจารณาให้ อุปกรณ์ เครื่องช่วย		39 (37.14)	66 (62.86)	8 (13.33)	52 (86.67)
- การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากร ทางการแพทย์		79 (58.08)	57 (41.92)	12 (41.37)	17 (58.63)
- การรักษาด้วยยา เช่น ยาลดเกร็ง		61 (48.41)	65 (51.59)	10 (25.64)	29 (74.36)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกาย เช่น การพยาบาลเวชกรรมฟื้นฟู การทำกายภาพบำบัด การทำกิจกรรมบำบัด		26 (32.50)	54 (67.50)	4 (4.71)	81 (95.29)
- การแก้ไขการพูด		5 (25.00)	15 (75.00)	1 (0.69)	144 (99.31)
- การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยิน		9 (27.27)	24 (72.73)	1 (0.76)	131 (99.24)
- การให้อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ		33 (33.33)	66 (66.67)	7 (10.60)	59 (89.40)
- การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยเมื่อ จำเป็น โดยไม่คิดมูลค่า		7 (11.86)	52 (81.14)	3 (2.83)	103 (97.17)
- การคัดลอกกรรม (ยกเว้นเพื่อความงาม การใส่อวัยวะเทียม การเปลี่ยนอวัยวะ การผ่าตัดแก้ไขความผิดปกติ การผ่าตัดโรคอื่นที่ไม่เกี่ยวกับความ พิการ)		7 (21.88)	25 (78.12)	1 (0.75)	132 (99.25)

จากตารางที่ 16 พบว่าสวัสดิการและความช่วยเหลือจากภาครัฐ เกี่ยวกับบริการด้านการแพทย์ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงได้รับตรงกับความต้องการมากที่สุด ได้แก่ การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการเพื่อหาระดับความผิดปกติ คิดเป็นร้อยละ 86.11 รองลงมาได้แก่ การแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากรทางการแพทย์ และการรักษาด้วยยา คิดเป็นร้อยละ 58.08 และ 48.41 ตามลำดับ ส่วนที่ไม่ต้องการและไม่ได้รับตรงกันมากที่สุดได้แก่ การแก้ไขการพูด การศัลยกรรม และการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยิน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 99.00

สำหรับความต้องการด้านการแพทย์ที่ผู้พิการไม่ได้รับมากที่สุด ได้แก่ การซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องช่วยเมื่อจำเป็นโดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งมีถึงร้อยละ 81.14 และสิ่งที่ผู้พิการไม่ต้องการแต่กลับได้รับมากที่สุดคือการแนะนำให้คำปรึกษาโดยบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งมีถึงร้อยละ 41.37

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการจำแนกตามประเภทความพิการ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับกับความต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

อุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ จำแนกตามประเภทความพิการ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
ทางการมองเห็น (n = 38)				
- ไม้เท้าคนตาบอด	0 (0.00)	2 (100.00)	0 (0.00)	36 (100.00)
- แว่นขยาย	0 (0.00)	2 (100.00)	0 (0.00)	36 (100.00)
- แว่นสำหรับคนสายตาเอียง	0 (0.00)	8 (100.00)	1 (2.60)	29 (76.30)
ทางการได้ยินสื่อความหมาย (n = 28)				
- เครื่องช่วยฟัง	3 (15.79)	16 (84.21)	1 (11.11)	8 (88.89)
- เครื่องช่วยพูด	0 (0.00)	2 (100.00)	0 (0.00)	26 (100.00)
ทางการเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหว (n = 92)				
- เครื่องช่วยเดิน เช่น ไม้ค้ำยัน	8 (30.77)	18 (69.23)	9 (13.64)	57 (86.36)
- ไม้เท้า วอล์กเกอร์				
- กายอุปกรณ์เทียม เช่น แขนเทียม	8 (80.00)	2 (20.00)	3 (3.66)	79 (96.34)
- กายอุปกรณ์เสริม เช่น อุปกรณ์	4 (100.00)	0 (0.00)	20 (27.73)	68 (72.27)
ประคองหลัง (Supporter)				
รองเท้าพิเศษ (Brace)				
ฝีกพลาสติก (Splint)				
- เครื่องช่วยในการเคลื่อนที่เช่น	4 (18.19)	18 (81.81)	4 (5.71)	66 (94.29)
ล้อเข็น รถโยก				
พิการซ้ำซ้อน (n = 7)	0 (0.00)	2 (100.00)	0 (0.00)	5 (100.00)

จากตารางที่ 17 พบว่าอุปกรณ์เครื่องช่วยของผู้พิการที่ได้รับตรงกับความต้องการมากที่สุด ได้แก่ กายอุปกรณ์เสริม เช่น อุปกรณ์ ประคองหลัง (Supporter) รองเท้าพิเศษ (Brace) ฝีกพลาสติก (Splint) คือผู้พิการที่ต้องการทุกคนจะได้รับคิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาได้แก่ กายอุปกรณ์เทียม เช่น แขนเทียม ขาเทียม คิดเป็นร้อยละ 80.00 ส่วนที่ไม่ต้องการและไม่ได้รับตรงกันมากที่สุดได้แก่ ไม้เท้าคนตาบอด แว่นขยาย และเครื่องช่วยพูด คิดเป็นร้อยละ 100.00 เช่นกัน

สำหรับความต้องการที่ผู้พิการไม่ได้รับมากที่สุด ได้แก่ ไม่เท่าคนตาบอด แวนชยาย แวน สำหรับคนสายตาเลือนลาง เครื่องช่วยพูด และอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการสำหรับบุคคลพิการ ชำช้อนซึ่งมีถึงร้อยละ 100.00

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบสวัสดิการความช่วยเหลือ ด้านอาชีพ ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับกับ ความต้องการของผู้พิการในการ ได้รับสวัสดิการ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพ	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
- การให้คำแนะนำชี้แจง และปรึกษา เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในปัจจุบัน และการประกอบอาชีพที่เหมาะสม	8 (11.43)	62 (80.57)	0 (0.00)	95 (100.00)
- การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพ ร่างกาย	55 (58.51)	39 (41.49)	4 (5.63)	67 (94.37)
- การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด	2 (4.65)	41 (95.35)	0 (0.00)	28 (100.00)
- การกู้ยืมเงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียน ในการประกอบอาชีพ	4 (12.12)	29 (87.88)	0 (0.00)	132 (100.00)
- บริการจัดหางาน โดยสำนักงานจัดหา งาน หรือกรมการจัดหางาน หรือ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์	4 (8.70)	42 (91.30)	3 (2.52)	116 (97.48)
- การจ้างงาน	30 (34.88)	56 (65.12)	0 (0.00)	79 (100.00)

จากตารางที่ 18 พบว่าสวัสดิการและความช่วยเหลือจากภาครัฐ เกี่ยวกับบริการด้านอาชีพที่ ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับตรงกับความต้องการมากที่สุด ได้แก่ การฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับ สภาพร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 58.51 รองลงมาได้แก่ การจ้างงาน คิดเป็นร้อยละ 34.88 ส่วนที่ไม่ ต้องการและไม่ได้รับตรงกันมากที่สุดได้แก่ การให้คำแนะนำชี้แจงและปรึกษาเกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพในปัจจุบันและการประกอบอาชีพที่เหมาะสม การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ การกู้ยืม เงินเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ และ การจ้างงาน คิดเป็นร้อยละ 100.00

สำหรับความต้องการด้านอาชีพที่ผู้พิการไม่ได้รับมากที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การจัดหาตลาด มีถึงร้อยละ 95.35 รองลงมาได้แก่ บริการจัดหางาน คิดเป็นร้อยละ 91.30 นอกจากนี้ยังพบว่าความต้องการในการฝึกอาชีพที่เหมาะสมกับสภาพร่างกาย ระหว่างผู้ที่ได้รับบริการและไม่ได้รับบริการมีส่วนเกือบครึ่งต่อครึ่ง

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบสวัสดิการความช่วยเหลือ **ด้านสังคม** ที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียง ได้รับกับความต้องการของผู้พิการในการได้รับสวัสดิการ ความช่วยเหลือจากภาครัฐ

สวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคม	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	ได้รับ	ไม่ได้รับ	ได้รับ	ไม่ได้รับ
- การให้คำปรึกษา แนะนำให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์	14 (11.20)	111 (88.80)	3 (7.50)	37 (92.50)
- การจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ	88 (57.90)	64 (42.10)	1 (7.69)	12 (92.31)
- โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬา ที่รัฐเป็นผู้จัด	107 (75.89)	34 (24.11)	9 (37.50)	15 (62.50)
- โอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมในฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำประชาพิจารณ์จากภาครัฐ	101 (75.37)	33 (24.63)	16 (51.61)	15 (48.39)
- การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับความพิการในชุมชน หรือในโรงเรียน	16 (12.80)	109 (87.20)	3 (7.50)	37 (92.50)
- การจัดสิ่งกีดขวางทางกายภาพ และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการภาครัฐ เช่น ทางลาด ห้องน้ำ สำหรับผู้พิการ	16 (17.58)	75 (82.42)	13 (17.57)	61 (82.43)

จากตารางที่ 19 พบว่าสวัสดิการและความช่วยเหลือจากภาครัฐเกี่ยวกับบริการด้านสังคมที่ผู้พิการในอำเภอแม่สะเรียงได้รับตรงกับความต้องการมากที่สุด ได้แก่ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมในชุมชน เช่น งานเทศกาล งานประเพณี การประชุมอบรม งานกีฬาที่รัฐเป็นผู้จัด และโอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมในฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำประชาพิจารณ์จากภาครัฐในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 75.50 โดยประมาณ ส่วนที่ไม่ต้องการและไม่ได้รับตรงกันมากที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษา แนะนำให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์ การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ และการจัดสรรเบี้ยยังชีพคนพิการ โดยมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 92.50 โดยประมาณ

สำหรับความต้องการด้านสังคมที่ผู้พิการไม่ได้รับมากที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษา แนะนำให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการจากนักสังคมสงเคราะห์ และการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องต่อคนพิการ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 88.00 โดยประมาณ รองลงมาได้แก่การจัดสิ่งกีดขวางทางกายภาพ และ สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานบริการภาครัฐ เช่น ทางลาด ห้องน้ำ ซึ่งมีสูงถึงร้อยละ 82.42 ในส่วนของสิ่งที่ผู้พิการไม่ต้องการแต่กลับได้รับมากที่สุดคือ โอกาสในการแสดงความคิดเห็นร่วมในฐานะพลเมือง เช่น การอำนวยความสะดวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง หรือการทำประชาพิจารณ์จากภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 51.61 ซึ่งมีสัดส่วนเกือบครึ่งหนึ่งของผู้พิการที่ไม่ต้องการและไม่ได้รับที่มีถึงร้อยละ 48.39

ส่วนที่ 5 ข้อมูลปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือจากภาครัฐ

1. ปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์จากภาครัฐ

จากการศึกษาข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์จากภาครัฐพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้พิการส่วนใหญ่ (138 คนจาก 165 คน) ไม่มีปัญหาในการรับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์จากภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 83.60 สำหรับปัญหาในการรับบริการที่พบมากที่สุด ได้แก่ การไม่ได้รับความสนใจจากบุคลากรทางการแพทย์เท่าที่ควรเมื่อเข้ารับบริการ ซึ่งมีเพียงร้อยละ 8.50 รองลงมาได้แก่การเดินทางเข้ารับบริการลำบาก สถานบริการอยู่ไกลและบุคลากรทางการแพทย์เลือกปฏิบัติ พูดยาไม่เหมาะสม มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.50

และในส่วนของการบริการด้านการแพทย์ที่ต้องการมากที่สุด ได้แก่ การมีแพทย์เฉพาะทางฟื้นฟูในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาได้แก่ มีแพทย์ตามเยี่ยมบ้านสม่ำเสมอและมีจุดบริการเฉพาะผู้พิการในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 22 โดยประมาณ สำหรับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านการแพทย์ที่ได้รับจากภาครัฐผู้พิการส่วนใหญ่เห็นว่าเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 78.80

2. ปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพจากภาครัฐ

จากการศึกษาข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพจากภาครัฐพบว่า ผู้พิการที่ประกอบอาชีพส่วนใหญ่ (29 คนจาก 71 คน) ไม่มีอุปสรรคต่อการทำงานจากการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 40.80 สำหรับผู้ที่มีอุปสรรคจากการประกอบอาชีพพบว่า อุปสรรคส่วนใหญ่ได้แก่ อุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงานไม่เหมาะสมกับการทำงาน และมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้ที่มาใช้บริการในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 16.00 โดยประมาณ ในส่วนของผู้พิการที่ได้รับการฝึกอาชีพพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับการเข้ารับบริการด้านอาชีพได้แก่ ไม่มีแหล่งฝึกอาชีพในท้องถิ่นและไม่ได้รับความไว้วางใจในการจ้างงานมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 21.00 โดยประมาณ

ในส่วนของการบริการด้านอาชีพที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การจัดหางานในท้องถิ่นให้ผู้พิการ คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือต้องการให้มีแหล่งฝึกอาชีพในท้องถิ่นและการให้คำปรึกษาในการทำงานที่เหมาะสมกับสภาพความพิการ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 21.00 โดยประมาณ สำหรับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านอาชีพที่ได้รับจากภาครัฐผู้พิการเกือบครึ่งหนึ่งเห็นว่าไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 53.30 ส่วนที่เห็นว่าเพียงพอแล้วคิดเป็นร้อยละ 46.70

3. ปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคมจากภาครัฐ

จากการศึกษาข้อมูลปัญหาและอุปสรรคในการได้รับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคมจากภาครัฐพบว่า ผู้พิการส่วนใหญ่ (113 คนจาก 165 คน) ไม่มีปัญหาในการรับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคมจากภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 68.50 สำหรับปัญหาในการได้รับบริการด้านสังคมส่วนใหญ่ได้แก่ เบี้ยยังชีพไม่เพียงพอและชาวบ้านมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้พิการในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยประมาณ

และในส่วนของการบริการด้านสังคมที่ผู้พิการต้องการจากภาครัฐมากที่สุดได้แก่ การจัดสรรเบี้ยยังชีพที่ทั่วถึงและเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาได้แก่ การมีกิจกรรมเพื่อผู้พิการหรือกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้พิการเข้าร่วมคิดเป็นร้อยละ 19.40 และมีการรวมกลุ่มเครือข่ายผู้พิการ มีการเยี่ยมบ้านจากนักสังคมสงเคราะห์อย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสและรับฟังความคิดเห็นของผู้พิการในจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.30 สำหรับสวัสดิการความช่วยเหลือด้านสังคมที่ได้รับจากภาครัฐผู้พิการเกือบครึ่งหนึ่งเห็นว่าเพียงพอคิดเป็นร้อยละ 51.50 ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเห็นว่าไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 48.50